

Thema: Jezus bevrijdt omdat Hij God is

[☉]

Volk van God, geliefde broers en zussen van Jezus Christus,

Jongens en meisjes – hoe zouden jullie het vinden als de Here Jezus bij jullie op school had gezeten? Bij jou in de klas. Als je naast Hem kon zitten? Als je met Hem zou kunnen spelen: verstoppertje, een potje voetbal, msn´n?

Dat is wel een heel apart idee, vind je niet?!

Of vind je dat oneerbiedig? Want Jezus is toch *Heer*, Hij is toch *God*!?

Zeker, alleen er is een tijd geweest dat Jezus een baby was die moest leren lopen en praten, een kleuter die met kleine stapjes de wereld om zich heen ging verkennen, een schooljongen die les in rekenen en taal en timmeren kreeg (want vader Jozef was timmerman), die als puber pukkels had en zijn baard voelde groeien... Echt *mens* was dus!

Misschien zou je daar graag wel ´s wat meer over weten.

Dat vinden wij interessant, je ziet het tv-programma al voor je: *bij Jezus over de vloer...*

Maar heel opvallend: verhalen over zijn jeugd zijn er niet bewaard.

Van de vier evangelisten die in de Bijbel staan (evangelisten zijn mensen die [☉] over het leven van Jezus op aarde hebben geschreven), van hen besteden maar twee een beetje aandacht aan de eerste 30 levensjaren van Jezus. Matteus en Lucas vertellen over de tijd voor en na [☉] de geboorte. En Lucas ook nog dat Jezus [☉] als 12-jarige jongen in de tempel kwam. Maar dat is alles. Het gaat vooral over [☉] zijn 3 laatste jaren op aarde. [☉] Blijkbaar zijn die het belangrijkste.

Jezus bij jou op school, bij jou in de klas.

Misschien denk je wel dat je dan gemakkelijker in Hem zou geloven – als je met Hem kon praten, als je Hem kon zien. Nu ken je Hem alleen maar door verhalen uit de Bijbel, nu moet je vooral in Jezus *geloven*...

Maar vergis je niet. Want laat Jezus levensverhaal niet zien hoe moeilijk juist de mensen in zijn eigen tijd – de mensen die met Hem op school hadden gezeten, de mensen die Hem kenden als timmermanszoon, de mensen die Hem zagen lopen en eten en drinken en praten – hoe moeilijk juist zij konden geloven dat Hij niet alleen maar een mens was zoals zij, maar tegelijk ook Zoon van God?!

In de geschiedenis die we in de Bijbel lezen zie je dat ook.

Jezus doet wonderlijke dingen. Hij geneest mensen. [☉] *Grote massa ´s mensen volgen Hem, en Hij genas hen allen*, staat er. Dat is heel bijzonder. Dat vinden de mensen ook.

En als er dan een blinde man bij Hem wordt gebracht, die ook nog eens niet kan praten, en hij wordt door Jezus genezen, dan is er toch iets bij de mensen wat hen aan het denken zet: *Zou Hij de zoon van David zijn?!* Is Hij misschien de Messias, de Verlosser, die al zo lang beloofd is en op wie wij wachten?!

Ik stel me zo voor dat dat door de rijen gonst: *Zou Hij de zoon van David zijn?!*

Maar dan zijn daar meteen de Farizeeërs om dat hoopvolle, dat blijde de kop in te drukken.

Ben je gek joh, Hij kan dat alleen maar omdat ie van de duivel bezeten is. *Hij kan die demonen alleen maar uitdrijven dankzij Beëlzebul...*

Zo! Dat is even een beschuldiging. Daarmee plaats je iemand even in een kwaad daglicht!

Jezus doet iets goeds, maar er wordt in een paar tellen iets geweldigs fouts van gemaakt.

Door Beëlzebul doet Hij dat...

Wie is [☉] Beëlzebul? Beëlzebul is [☉] de baas van de boze, kwade geesten. Het is, zou je kunnen zeggen, [☉] een andere naam voor de duivel.

Dus ze beschuldigen de Zoon van God ervan dat Hij dankzij de duivel een blinde en stomme man heeft kunnen genezen.

[☞] Wat gemeen is dat, wat vuil!

Zo werkt dat dus. De Farizeeërs kunnen wat Jezus gedaan heeft niet ontkennen – kijk maar: die man die eerst niets kon zien en niet kon praten, kan dat nu wel! Dat kun je met eigen oren horen, met eigen ogen zien! Maar in plaats dat ze dan gaan nadenken – hoe kan dit? Hoe kan Jezus zo'n dubbelgroot wonder doen? (zou Hij misschien inderdaad de zoon van David zijn?!) gaan ze het gelijk wegedeneren: *nee hoor – van de duivel bezeten!*

Wie is hier nou eigenlijk blind? Wie heeft er oogkleppen op?

→ Zie je hoe lastig het is om zelfs als Jezus bij je is in Hem te geloven?!

Jezus zelf kijkt er niet van op, van deze valse beschuldiging. Hij had er al voor gewaarschuwd:

[☞] *Als ze de Heer van het huis al Beëlzebul genoemd hebben, waarvoor zullen ze dan zijn huisgenoten wel niet uitmaken?! (Matteus 10:25)*

En ook was Hij al eens door Beëlzebul zelf benaderd. In Matteus 4 lees je wat genoemd wordt de verzoeking in de woestijn. Zoals de duivel altijd doet probeert hij je om de paradijsstuin te leiden. Ook Jezus probeert hij te verleiden. En hij gebruikt er vrome Bijbelteksten bij! Je zou er zo intrappen! Gelukkig heeft Jezus hem door en stuurt hem uiteindelijk weg.

Vooraf in de evangeliën (Matteus, Marcus, Lucas en Johannes), en in Handelingen nog een beetje, krijg je de indruk dat bezetenheid aan de orde van de dag is. Hoeveel bezetenen Jezus wel niet tegenkomt! Hoe vaak het daar over demonen gaat!

Is dat normaal?

Nee, dat is niet normaal. Dat heeft alles te maken met de aanwezigheid van de Here Jezus.

Herinner je dat al in Genesis 3 is voorspeld wat de lijn van de geschiedenis zal zijn (de moederbelofte waar we het laatst ook al een paar keer over gehad hebben):

[☞] *Vijandschap sticht Ik tussen jou (slang) en de vrouw, tussen jouw nageslacht en dat van haar. Zij verbrijzelen je kop, jij bijt hen in de hiel.*

Denk je dat de slang, de duivel, dit vergeten is? Hij weet drommels goed waarom Jezus op aarde is! En het liefst wil hij natuurlijk het werk van Jezus verhinderen en voorkomen!

Daarom is er nu zo'n opeenhoping van demonische ellende rondom Jezus. En tegelijk bevrijding daarvan.

Op de catechisatieles van de belijdenisgroep van vorig jaar ging het van de week ook over demonen. En toen werd er een verschil gemaakt tussen [☞] demonische *invloeden* en [☞] demonische *bezetenheid*.

Demonische beïnvloeding kennen we allemaal. Het is dat stemmetje dat zegt dat het goed is om foute dingen te doen. [☞] Verlokking en verleiding. [☞] De aantrekkingskracht van het kwaad. Luisteren naar dwaalgeesten en naar wat demonen leren (1 Timoteüs 4:1). De heilige Geest wil je helpen daar tegenstand aan te bieden. Je mag daar om bidden: *Vader, leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze...*

Demonische bezetenheid is dat je [☞] zo onder invloed van de duivelse macht bent gekomen dat hij je helemaal in zijn greep heeft. Vaak is dat een gevolg van het feit dat je dat gewild hebt, dat je dat gezocht hebt, je ervoor opengesteld. En als je de duivel een vinger geeft, pakt hij je hele hand! Dat kan allerlei gevolgen hebben, echt een vreselijke last zijn waar je maar niet los van kan komen. In het NT zie je dat het vaak ook lichamelijke gevolgen heeft, zoals in het Bijbelverhaal van vanmorgen: bezetenheid leidt tot blindheid en niet kunnen praten.

[☞] Nu moet je heel erg uitkijken om te gaan denken dat als iemand blind is, of niet kan praten, of een andere erge ziekte heeft, dat dat dus meteen komt door een demon, omdat die persoon bezeten is, omdat de duivel beslag op hem/haar heeft gelegd. In charismatische gemeentes wekken ze die

indruk nogal 's. En als je dan hoofdpijn hebt dan moet je bevrijd worden van de demon die je die hoofdpijn bezorgd. En als je alcoholverslaafd bent moet je bevrijd worden van de demon van de alcoholverslaving. Daar is zelfs speciaal pastoraat voor: *bevrijdingspastoraat* heet dat.

Maar zo werkt het niet.

Als de duivel beslag op je heeft gelegd, als je echt *bezeten* bent, dan is dat heel heftig.

Dan *denk* je duivels. Dan *doe* je duivels. Dan is het heel zwart in je en om je heen.

Iedere ziekte, elke pijn of verslaving gelijk maar op rekening van de duivel zetten gaat echt veel te ver en is juist heel *niet*-pastoraal. Want wat als bidden om bevrijding van de demon van de hoofdpijn de hoofdpijn niet wegneemt?! Wat als je bezoek aan die speciale dienst van de bevrijding en dat geweldige bevel dat de voorganger daar aan je alcoholverslavingsdemon geeft om weg te gaan, je toch niet van de verslaving afhelpt? Dan zit jij dus lelijk met de brokken! Gelooft je dan niet genoeg ofzo? Moet je dan je leven lang met zo'n demon bij je lopen?!

Nee, laten we alsjeblieft niet alles wat ons dwars zit en hindert bestempelen als demonische belasting. En alleen echte *bezetenheid* als bezetenheid betitelen.

Want geen misverstand daarover: bezetenheid kan er wel degelijk zijn. Ook in onze tijd.

Vergeet niet, waar ik met kerst ook al op heb gewezen n.a.v. Openbaring 12: toen Jezus na zijn opstanding uit de dood als overwinnaar terugkeerde in de hemel, was daar voor de duivel geen plaats meer. Maar zijn werkterrein is nu de aarde. De aarde waarop wij leven! En niet voor niets worden we daarom beklaagd: [☉] *wee de aarde en de zee: de duivel is naar jullie afgedaald! Hij is woedend, want hij weet dat hij geen tijd te verliezen heeft.*

Dat is ook waar één van Jezus leerlingen, Petrus, voor waarschuwt: [☉] *Wees waakzaam, wees op uw hoede, want uw vijand, de duivel, zwerft rond als een brullende leeuw, op zoek naar prooi.* En waar zou hij die prooi beter kunnen uitzoeken dan waar voor hem nog wat te halen valt – in de kerk, onder kerkleden?!

Daarom roept nog weer een andere apostel, Paulus, ons op [☉] de geestelijke wapenrusting aan te trekken. Weet je wel: de waarheid als gordel, de gerechtigheid als harnas, de inzet voor het evangelie als sandalen, het geloof als schild om brandende pijlen af te weren, de helm van de verlossing, en het zwaard van de Geest dat is het woord van God.

We moeten met hulp van de heilige Geest vechten tegen het kwade, de duivel weerstaan, hem geen vinger geven. En ons ook niet naïef van alles laten aanleunen en met iedere mode meewaaien, heen en weer geslingerd door allerlei wind van leer. Laten we blijven bij het Woord van God. De Bijbel. Jezus Christus.

[☉] Want: Jezus bevrijdt. Dat belijden we in Zondag 1 van de Catechismus: We zijn het eigendom geworden van Jezus – ik ben geen slaaf meer van mezelf of van allerlei afgoden, *ik ben van Jezus!* Juist dat geeft me houvast en hoop! Jezus heeft mij uit alle macht van de duivel verlost. En dat Hij dat *kon* – je verlossen uit de macht van de duivel – dat kon Hij alleen omdat Hij Gods Zoon is.

En nu zijn we weer terug bij het verhaal uit Matteus 12.

Jezus bevrijdt de blinde en stomme man zodat deze weer kan zien en praten. En die bevrijding is het gevolg van het feit dat Jezus *God* is. En macht heeft om zelfs boze geesten weg te jagen.

Als de Farizeeërs dan roepen dat Hij dat alleen maar kan door Beëlzebul, de baas van de boze geesten, dan is wat zij zelf doen duivels.

Jezus toont dat vrij eenvoudig aan. Hij zegt: *hoe kan de satan nou zichzelf uitdrijven?!* Dat is toch onnozel? Dan is de duivel tegen zichzelf gekeerd, dan werkt de duivel zichzelf tegen. Dat is toch ongeloofwaardig?

Daar komt nog bij dat er zelfs bij de Farizeeërs mannen zijn die in naam van de Here boze geesten uitdrijven – hoe kunnen zij dat dan doen?! Ook door Beëlzebul? Dat zullen ze toch niet beweren?

De Here Jezus maakt nog een vergelijking: *hoe kan iemand het huis van een sterkere binnengaan en zijn spulletjes roven, als hij niet eerst die sterkere heeft vastgebonden?*

Dat kan een kind zelfs begrijpen! Als iemand anders sterker is dan jij, zul je hem niet de baas zijn. Maar als jij sterker bent wel!

Hiermee laat Jezus fijntjes voelen dat Hijzelf dus blijkbaar sterker is, sterker dan Beëlzebul!

En de clou van het verhaal is dan, dat Jezus zegt: *wie niet met Mij is, is tegen Mij. En wie niet met Mij samenbrengt, drijft uiteen.* Wie is er nou innerlijk verdeeld? De Farizeeërs willen God dienen? Waarom doen ze dat dan niet? Waarom erkennen ze Jezus dan niet als de Messias? Waarom geven ze niet toe aan hun eigen conclusie die ze zo hard wegedeneren en er zoveel grof geschut tegenaan gooien?! Hoe anders kan Jezus deze blinde en stomme man genezen dan uit het feit dat Hij zelf God is?! Wie is hier nou eigenlijk blind? Wie heeft er oogkleppen op?

Daarbij staat er heel wat op het spel. Jezus typeert wat de Farizeeërs doen als zonde tegen de heilige Geest, zonde waarvoor geen vergeving is. (Over de zonde tegen de heilige Geest hoop ik volgende week een aparte preek te maken, evenals de week erna over het Koninkrijk van God, waarnaar Jezus hier in vers 28 verwijst).

Mensen die anderen bij Jezus vandaan houden begaan een onvergeeflijke fout.

Iets later komt Jezus daar nog weer op terug, in vers 43-45.

Als Hij als sterkere de sterke heeft gebonden, als Hij de boze geest heeft verdreven, als de mens schoon is, leeg, bevrijd, maar er komt daarna niet iemand voor in de plaats, als dan de heilige Geest niet in je mag komen wonen, als je aan Jezus als je Redder voorbij gaat, dan ben je nog verder van huis. Want dan komt die boze geest niet alleen terug, maar met nog een heleboel meer! Dus mensen moeten bevrijd worden van boze geesten om vervolgens met Jezus en zijn Geest gevuld te worden! Gebeurt dat niet, worden zij daarvan weerhouden (waarmee de Farizeeërs nu bezig zijn), dan zal dat verschrikkelijk zijn. Zoveel staat er op het spel. En het is onvergeeflijk.

Het is een zoveelste oproep om Jezus te erkennen als Wie Hij Is: niet maar iemand waarmee ze nog op school hebben gezeten en gespeeld, niet iemand die ze herkennen als timmermanszoon, niet slechts als *mens*, maar zeker ook als *God*. Pas dan is er ware bevrijding, redding die reikt tot in de eeuwigheid. Die is er alleen als je Jezus erkent als Zoon van God, als Messias.

Maar blijkbaar is dat moeilijk, lastig. Dat was het toen, dat is het nu nog steeds – kijk maar hoeveel mensen er aan Jezus voorbijgaan. Die denken zonder Brug aan de overkant te komen. Die doe-het-zelvers zijn en hun hele leven ijverig bouwen aan hun eigen systemen om uiteindelijk nog geen zekerheid te hebben. Die zich niet laten overtuigen door de feiten – door wat ze toen zagen, door wat we nu als getuigenverklaringen hebben doorgekregen, maar het meteen wegedeneren: duivels! Sprookjes!

Wie is hier nou eigenlijk blind? Wie heeft er oogkleppen op?

Geloven dat Jezus bevrijdt omdat Hij God is vraagt overgave aan Hem. Alles van jezelf laten vallen en je volledig aan Hem toevertrouwen. En is dat niet voor ons allemaal erg lastig?! Die demonische beïnvloeding om ook je eigen eer en trots te hebben, je eigen ideetjes, je eigen strepen, je eigen ditjes en datjes?!

En toch: laten we ons helemaal toevertrouwen aan Jezus, alles van Hem verwachten, dichtbij Hem blijven, aan zijn hand gaan, en erkennen: *ik ben van Hem, Hij is mijn Heer*. Hem wil ik volgen, Hem wil ik dienen, met hart en ziel en handen.

Laten we bidden of de heilige Geest dat steeds opnieuw of misschien voor het eerst van ons leven in ons wil werken.

Amen